

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ИЗБОРНИЯ КОДЕКС

Обн., ДВ, бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г., изм., бр. 35 от 22.04.2014 г., в сила от 22.04.2014 г.

§ 1. Създава се нов чл.243а, със следния текст:

Чл.243а. (1) Всеки гражданин, отговарящ на условията по чл. 243, е длъжен да упражни правото си на глас в съответствие с разпоредбите на настоящия кодекс.

(2) При виновно неизпълнение на това задължение на виновните лица се налага глоба от 10 до 50 лева при първо нарушение, а при повторно и следващо нарушение – от 50 до 100 лв.

(3) Предходната алинея не се прилага за лицата, за които не са създадени условия да упражнят правото си на глас и към изборния ден:

т.1. са навършили 70 г. възраст;

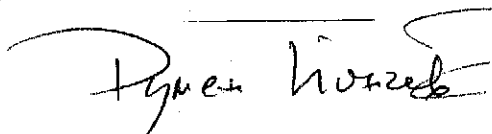
т.2. притежават, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

т.3. живеят извън Република България, но отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1 от Конституцията.

(4) Лицата, упражнили правото си на глас при избори за народни представители за Народно събрание, се ползват с отстъпка 5 на сто върху данъка за довносяне по годишната данъчна декларация независимо от срока по чл.53, ал.2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) Правото по ал.4 важи за срока на мандата на избраните народни представители, но не по-малко от четири години, считано от годината следваща годината, в която е проведен избора.

Име и подписи на вносителите:

Мотиви

към

Закона за изменение и допълнение на Изборния кодекс

1. Причините, които налагат приемането на този законопроект:

След поредните проведени избори в Република България на преден план изпъква проблем, който се задълбочава с всеки следващ изборен цикъл. В подкрепа на това твърдение, активността на гласоподавателите по време на изборите за членове на Европейски парламент от Република България на 25.05.2014 г. бе едва 35.84% по официални данни на ЦИК. Същите сочат избирателна активност от 51.33% на Изборите за народни представители през 2013 г. Тези цифри показват пълната незаинтересованост на българското общество към процеса на формиране на органите на изпълнителната власт и към определянето на държавните лидери и политиките, които страната ще следва.

От друга страна, още от теорията за общественния договор на Русо е възприета тезата, че единствено легитимно и справедливо може да бъде управлението, чието начало е положено от самите управлявани. Само така изискванията на управлението могат да бъдат обяснени и оправдани от гражданите. Единствено по този начин хората доброволно биха се подчинявали на управление, което сами са създали и на което сами са започнали да се подчиняват.

В противовес на тези идеи, у нас инерцията е, че обществото счита задължителното гласуване не като право, което трябва да се изпълни, а като гражданска позиция на отрицание и всяко задължение се приема като обратно на гражданските права. Разбира се, тази пасивност на населението е напълно обяснима, предвид неговата обезвереност, безнадеждност, че изборите могат да променят нещо. Това внушение е насаждано от правителствата на прехода, които идват на власт и си заминават и нищо не се променя – българинът е по-беден, по-беззащитен и по-нещастен от всякога. В този ред на мисли логиката на гражданина, че ако гласуването преди 1989-та г. е било негласно задължително, значи сега трябва да е доброволно и незадължително изглежда напълно оправдана, но създава условия за запазване на политическото статукво, такова, каквото е и за упражняване на порочни практики като „контролиран вот“, „изборен туризъм“, купуване и продаване на гласове. Предвид ниската избирателна

активност става все по-лесно да си „купиш“ властта, защото контролираните гласове имат все по-голяма тежест.

2. Целите и очакваните резултати от прилагането на законопроекта:

Като вносител на настоящия проектозакон, считам, че е абсолютно наложително принципът на задължително гласуване да бъде закрепен в българското законодателство, дори и той бъде възприет като временна мярка с цел премахване на статуквото и обезценяване на контролирания вот. Тази мярка следва да бъде наложена само при избори за народни представители, тъй като същите са с най-голямо значение за формирането на легитимно политическо представителство на национално ниво.

Име и подписи на вносителите:

Румен Ионев
